

AGENDA DEL MES DE GENER DE 2021

Donades les circumstàncies que ens toca viure, veurem de tot això que podem fer. Anirem informant, segons ens diguin. **Caldrà complir les mesures manades per prevenir contagis.**

- 1 Divendres. Sta. Maria, Mare de Déu.** Solemnitat.
- 3 Diumenge II de Nadal.** Festa.
- 6 Dimecres. Epifania.** Solemnitat.
- 10 Diumenge. Baptisme del Senyor.** Festa.
- 17 Diumenge II de durant l'any.** Festa.
- 24 Diumenge III de durant l'any.** Festa.
- 30 Dissabte.** A les 17 h.: Vivim l'Ora a l'Oratori: infants, joves i (grans no per prudència a causa de la pandèmia).
- 31 Diumenge IV de durant l'any. Festa.** A les 18 h.: Concert a càrrec del cor MUOM.

Tots els dilluns, de 17,15 h. a 18,15 h.: Catequesi d'infants, 1r. nivell.

Tots els dimarts, de 17 h. a 18 h.: Grup de la Legió de Maria.

Tots els dimarts, de 19,30 h. a 21,30 h.: Assaig de la Coral.

Tots els dissabtes, de 17 h. a 19,30 h.: Esplai "JASD".

Heu de saber que:

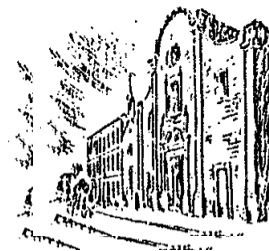
A la col·lecta de **Càrites- Nadal** es va recollir: 400 €

**Gràcies per la vostra generositat!
I també per les borses d'aliments!!**

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Web d'interès: www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (147) Gener de 2021

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

UN ANY NOU: ESTIMANT, HOM POT CANVIAR EL MÓN

El Papa Francesc amb la seva nova encíclica "Fratelli tutti" m'ha recordat que els primers cristians van canviar el món, no per les seves moltes o poques qualitats, no perquè eren més o menys intel·ligents, no per la seva gran o poca erudició: el van canviar perquè s'estimaven, i van portar l'amor fins a les seves últimes conseqüències. Ara i aquí ens toca a nosaltres fer brillar la llum de la caritat davant les necessitats dels que Déu ens encomana. És una benedicció de Déu saber aprofitar cada moment per estimar i fer el bé! Que cremi la caritat de Crist en els nostres cors per canviar el món, del qual nosaltres mateixos en formem part. Aquí rau el nostre autèntic apostolat.

Crec que Déu ens demana que siguem ara –amb tot el que patim de crisi sanitària, econòmica i social–, personalment i com a comunitat, després de beneir-nos amb els seus favors, més fermes en el nostre compromís apostòlic i que aprofitem el moment perquè la nostra entrega a la Comunitat sigui més desinteressada, i la nostra fe més ferma i fonda. Quina magnífica benedicció actuar in persona Christi, que "va passar fent el bé"! Fer el bé sempre; no basta fer-lo només quan tot surt com ho hauríem volgut o quan hi ha elogis i lloances. Fer el bé en tot moment: en el dolor i en la soledat; en l'alegria i en la pau. Per això Déu ens ha creat i ens ha cridat. La nostra vocació és l'amor, el qual passa per la creu. La nostra "família" cal que sigui una simfonia que ressoni bella i harmònica, per la santedat de vida de cadascun de nosaltres, per la nostra presència en el concert que són les celebracions o la nostra sintonització amb el dial comunitari, per la caritat que visquem i difonguem al nostre voltant... amb les nostres qualitats i, també, amb els nostres defectes i limitacions; però sempre cercant, amb sinceritat, l'harmonia que ens faci escoltar en els nostres cors la presència de l'Esperit, el silenci de l'Amor. I tot això amb aquella característica pròpia del sant de la joia, n. p. St. Felip: l'alegria, la simpatia, l'humor.

Jo que em considero una persona feliç i realitzada en la meua vocació, tot i que encara em queda molt, malgrat tenir un any més, estic convençut que he de testimoniar encara més allò que visc i oferir als altres la meua experiència joiosa

de ser allò que sóc per gràcia de Déu. Cal que visquem i mostrem amb la nostra vida la joia i l'esperança de les quals en som portadors per la nostra fe en el Ressuscitat. Som cridats –més nosaltres, fills del patró dels humoristes– a ser sembradors de joia per fer amable la via de l'amor, que comporta la creu (les creus), tenint sempre la joia en el cor, el somriure als llavis i una bona paraula amb tothom, plena de l'alegre simpatia de n. p. St. Felip, veritable profeta de Déu, que amb els seus acudits i les seves sortides sabia evangelitzar i anunciar l'amor del Pare o cridar al penediment. Seguim el sant de la joia de Déu, folls de Déu, i reeixirem a ser testimonis i predicadors de la Bona Nova.

Que l'Esperit esquinci el nostre cor, el de la nostra “família”, de la nostra comunitat, perquè esdevingui una llar joiosa, alegre, on regni l'amor i la pau, com va fer amb el cor de Maria, la Mare, de la qual n. p. St. Felip n'estava plenament enamorat.

P. Ferran Colás Peiró, C.O

EL PARENOSTRE. REFLEXIONEM I PREGUEM AMB L'EVANGELI

En l'evangeli Jesús ens parla de la pregària, actitud fonamental en la vida dels seus deixebles i en la nostra vida com a cristians. La pregària és per a la nostra vida com l'aire que respirem.

Se'ns ofereix una catequesi sobre la pregària i, concretament, sobre el parenostre. Llegim a l'evangeli que Jesús pregava en un indret i un dels deixebles li demana: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària». Precisament veient que pregava els deixebles n'agafen ganes, perquè la pregària era pràctica habitual de Jesús.

Només pregant es pot encomanar el desig de pregar, només pregant es pot ensenyar a pregar. Només si els cristians, pares, catequistes... continuem pregant personalment i comunitàriament –sobretot en l'Eucaristia del diumenge–, podrem encomanar el desig de pregar. No serà amb bons consells que ensenyarem i animarem a pregar, sinó pregant de veritat.

Jesús ensenya no només a pregar, sinó el que cal demanar amb el parenostre, que és resum de la vida cristiana i, per això, petició d'allò que més necessitem.

- «Pare» no és només una expressió bonica, sinó qui som en veritat fills de Déu. Per a nosaltres, Déu és el Pare proper i entranable amb qui tenim una relació familiar i cordial.

- «Sigui honorat el vostre nom». Primera petició. Invocant-lo com a Pare, ja honorem el seu nom. Què hem d'entendre per «honorar» el nom de Déu? M'imagino que conèixer, beneir, lloar... La primera petició és sempre que Déu sigui lloat, beneït, conegut.

- «Que vingui el vostre Regne». Segona petició. Aquesta té un caràcter d'anticipació: feu-nos tastar avui el Regne que esperem en la plenitud de la salvació. Anticipeu-nos avui i aquí un tast del vostre Regne, que és amor, perdó, veritat, justícia, pau, felicitat.

- «Doneu-nos cada dia el nostre pa». Tercera petició.

El pa que demanem és el pa definitiu que suprimeix totes les fams de la humanitat. Així doncs, demanem per a cada dia una anticipació d'aquest pa. És el mateix que demanar que hi hagi cultura de la bona per a tothom, per tenir la saviesa de la vida; i treball digne per tenir els mitjans per viure i per contribuir a transformar el món; i habitatges i ciutats i viles humanes; i bona atenció sanitària...

També és demanar que l'Eucaristia ens anticipi Jesús, el pa de Vida que ja tenim, tot esperant la Vida en plenitud.

- «Perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos, també perdonem tots els qui ens han ofès». La quarta petició, la petició del perdó, mostra bé les lleis de la pregària cristiana: al mateix temps que demanem el perdó per a nosaltres, ens comprometem a actuar en allò que demanem: tenir una actitud de perdó envers els qui han ofès.

- «No permeteu que caiguem en la temptació». Cinquena i darrera petició. El camí cristià és ple d'obstacles, de dificultats, de viarany estranys. Per això és important demanar per a cadascú i per a l'Església que no equivoquem el camí. La temptació és, sobretot, abandonar el camí de seguiment de Jesús, arraconar la fe a les golfes de la vida. Que no caiguem en la temptació d'abandonar; que davant les situacions difícils de la vida sapiguem trobar la sortida que està d'acord amb l'evangeli.

Preguem amb el parenostre, cada dia, i ensenyem-ho a fer. Cap dia sense el parenostre.